

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/73/2016
Identifikačné číslo spisu: 7015200963
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7015200963.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Henčekovej, PhD. v právnej veci žalobcu: C. E., bytom X. C. XXX/XX, XXX XX Y., proti žalovanému: Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava (pôvodne: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát, so sídlom Kuzmányho 8, 041 02 Košice), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRPZ-KE-KDI2-56/2015-P zo dňa 30. júna 2015, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/92/2015-31 zo dňa 24. marca 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/92/2015-31 zo dňa 24. marca 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I Predmet konania

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-KE-KDI2-56/2015-P zo dňa 30. júna 2015, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v Spišskej Novej Vsi č. ORPZ-SN-ODI2-63/2015-P zo dňa 17.04.2015, ktorým uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. c), písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“), na tom skutkovom základe, že ako účastník cestnej premávky porušil § 3 ods. 2 písm. b) a § 4 ods. 2 písm. a), § 75 ods. 7 písm. b) s poukazom na § 137 ods. 2 písm. p) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 8/2009 Z.z.“), pretože dňa 27.02.2015 v čase o 16:00 hod. viedol motorové vozidlo továrenskej značky Mitsubishi Pajero Montero, evidenčné číslo: D. s nákladným príviesom továrenskej značky Edwards Silverstone, evidenčné

číslo D., po ceste R1 v smere Žiar nad Hronom - Banská Bystrica kde 141 km na odstavnej ploche čerpacej stanice AGIP Budča bol kontrolovaný hliadkou polície z dôvodu, že nerešpektoval dopravnú značku B34-Zákaz zastavenia, nakoľko s uvedenou jazdnou súpravou zastavil za touto dopravnou značkou. Pri kontrole bolo zistené, že vodič C. E. viedol jazdnú súpravu vytvorenú z motorového vozidla Mitsubishi Pajero Montero, evidenčné číslo D., ktorého najväčšia prípustná celková hmotnosť je 2810 kg a z prípojného vozidla prívesu Edwards Silverstone, evidenčné číslo D., ktorého najväčšia prípustná celková hmotnosť je 2000 kg. Teda nebol dodržaný predpoklad, že najväčšia prípustná celková hmotnosť jazdnej súpravy vytvorenej z motorového vozidla B, kde patria motorové vozidlá okrem vozidiel skupiny AM, A1, A2, A a T, ktorých najväčšia prípustná celková hmotnosť nepresahuje 3500 kg s prípojným vozidlom, ktorého najväčšia prípustná celková hmotnosť presahuje 750 kg, nepresiahne 4 250 kg, pričom vodič C. E. viedol jazdnú súpravu s najväčšou prípustnou celkovou hmotnosťou 4 810 kg bez príslušného vodičského oprávnenia. Podľa § 22 ods. 2 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. uložil žalobcovi pokutu vo výške 400 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 12 mesiacov.

Na základe skutočností, ktoré vyplývajú z obsahu pripojených administratívnych spisov a na ktoré poukazuje aj prvostupňový správny orgán v rozhodnutí o priestupku, ako aj žalovaný v preskúmanom rozhodnutí, krajský súd dospel k záveru, že v danom prípade bol skutkový stav náležite a dostatočne zistený a z ktorého jednoznačne vyplýva, že žalobca ako vodič súpravy motorových vozidiel dňa 27.02.2015 odstavil súpravu motorových vozidiel značky Mitsubishi Pajero Montero, evidenčné číslo D. s nákladným prívesom továrenskej značky Edwards Silverstone, evidenčné číslo D. po ceste R1 v smere Žiar nad Hronom - Banská Bystrica na 141 km na odstavnej ploche AGIP Budča za dopravnou značkou B34 - Zákaz zastavenia, čím teda porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. b) a § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z. a zároveň porušil aj ustanovenie § 75 ods. 7 písm. b) s poukazom na § 137 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z., že viedol súpravu motorových vozidiel bez príslušného vodičského oprávnenia. Uvedeným konaním žalobca spáchal priestupky proti bezpečnosti a plynulosti čestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. tým, že viedol motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, ako aj podľa § 22 ods. 1 písm. 1) zákona č. 372/1990 Zb. iným konaním ako sa uvádza v prípadoch a) až g) porušil všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, t. j. že zastavil so súpravou motorových vozidiel nerešpektujúc dopravnú značku B34 - Zákaz zastavenia.

Pri určovaní sankcie a jej výmery za preukázané priestupky správne orgány postupovali v súlade s ustanovením § 12 zákona č. 372/1990 Zb. a pri určovaní druhu sankcie a jej výmery prihliadali na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní. Za viac priestupkov toho istého páchatel'a prejednávanych v jednom konaní sa uloží sankcia podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na priestupok najprísnejšie postihnutelný; zákaz činnosti možno uložiť, ak ho možno uložiť za niektorý z týchto priestupkov.

Žalobcovi bola ukladaná sankcia za 2 priestupky, a to za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. je možné uložiť pokutu od 300 do 1.300 € ako aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlo od 12 mesiacov do 60 mesiacov a za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. 1) zákona č. 372/1990 Zb. je možné uložiť pokutu do 100 €, preto správne orgány správne uložili žalobcovi sankciu podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na priestupok najprísnejšie postihnutelný, t. j. sankciu podľa § 22 ods. 2 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. a žalobcovi uložili pokutu vo výške 400 € a zároveň uložili aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov. Vzhľadom na skutočnosť, že ani pri jednom zo spáchaných priestupkov nedošlo k ujme na zdraví a ani nebola spôsobená materiálna škoda, čo je poľahčujúcou okolnosťou, ako aj s prihliadnutím na to, že žalobcovi v posledných 2 rokoch pred spáchaním týchto priestupkov už boli uložené pokuty, výšku pokuty stanovil v dolnej hranici a takisto aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlo stanovil v dolnej hranici.

K námietke žalobcu, že v čase kontrolovania súpravy motorových vozidiel on tieto nevedel, pretože

súprava motorových vozidiel bola odstavená a on bol mimo vozidla podľa názoru krajského súdu nie je prípustné vykladať tak, ako to žiada žalobca, že mal viesť motorové vozidlo, pretože z vykonaného dokazovania a napokon to ani žalobca nepoprel, on bol vodič súpravy motorových vozidiel a sám uviedol, že on s touto súpravou motorových vozidiel prišiel na dané miesto, kde súpravu odstaviť a aj s touto súpravou vozidiel mienil ako vodič pokračovať ďalej, teda on viedol motorové vozidlá ako vodič, i keď v čase kontroly súprava motorových vozidiel nebola v pohybe, ale bola odstavená, teda nebola v pohybe. Žalobca nebol zastavený policajnou hliadkou na ceste, ale bol kontrolovaný z dôvodu, že zastavil s jazdnou súpravou za značkou B34 - Zákaz zastavenia a len pri kontrole dokladov aj vodičského preukazu policajtom bolo zistené, že viedol jazdnú súpravu bez príslušného vodičského oprávnenia, čím zároveň porušil povinnosti vodiča podľa § 75 ods. 7 písm. b) s poukazom na § 137 ods. 2 písm. p) zákona č. 8/2009 Z.z.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože v konaní úspešný nebol.

II

Zhrnutie odvolacích dôvodov žalobcu

Vo včas podanom odvolaní žalobca navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobca poukazuje na všetky argumenty, ktoré uviedol v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, a tiež v žalobe dotýkajúce sa správnym orgánom nazhromaždených dôkazov, ktoré podľa názoru žalobcu vykazujú nedostatok objektívnosti. Z pohľadu odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu žalobca zdôraznil, že tento sa namietanými nedostatkami konania správneho orgánu z väčšej časti nevysporiadal, čo napadnutý rozsudok postihuje nepreskúmateľnosťou, teda zásadným nedostatkom súdneho rozhodnutia. Konštatovanie krajského súdu o náležite a dostatočne zistenom skutkovom stave správnym orgánom tak podľa názoru žalobcu nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

III

Zhrnutie vyjadrenia žalovaného k odvolaniu žalobcu

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny. Vo vyjadrení uviedol, že sa pridržiava svojho stanoviska vyjadrenom v napadnutom rozhodnutí č. KRPZ-KE-KDI2-56/2015-P zo dňa 30.06.2015 a vo vyjadrení k žalobe.

IV

Argumentácia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu

Okresné riaditeľstvo PZ v Spišskej Novej Vsi, okresný dopravný inšpektorát, ako prvostupňový správny orgán, rozhodnutím č. ORPZ-SN-ODI2-63/2015-P zo dňa 17.04.2015 uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c), písm. l) zákona č. 372/1990 Zb., pretože svojím konaním porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. b) a § 4 ods. 2 písm. a), § 75 ods. 7 písm. b) s poukázaním na § 137 ods. 2 písm. p) zák. č. 8/2009 Z.z. tým, dňa 27.02.2015 v čase o 16:00 hod. viedol motorové vozidlo továrenskej značky Mitsubishi Pajero Montero, evidenčné číslo: D. s nákladným prívesom továrenskej značky Edwards Silverstone, evidenčné číslo D., po ceste R1 v smere Žiar nad Hronom - Banská Bystrica, kde 141 km na odstavnej ploche čerpacej stanice AGIP Budča bol kontrolovaný hliadkou polície z dôvodu, že nerešpektoval dopravnú značku B34-Zákaz zastavenia, nakoľko s uvedenou jazdnou súpravou zastavil za touto dopravnou značkou. Pri kontrole bolo zistené, že vodič - žalobca viedol jazdnú súpravu vytvorenú z motorového vozidla Mitsubishi Pajero Montero, evidenčné číslo D., ktorého najväčšia prípustná celková hmotnosť je 2810 kg a z prípojného vozidla prívesu Edwards Silverstone, evidenčné číslo D., ktorého najväčšia prípustná celková hmotnosť je 2000 kg. Teda nebol dodržaný predpoklad, že najväčšia prípustná celková

hmotnosť jazdnej súpravy vytvorenej z motorového vozidla B, kde patria motorové vozidlá okrem vozidiel skupiny AM, A1, A2, A a T, ktorých najväčšia prípustná celková hmotnosť nepresahuje 3500 kg s prípojným vozidlom, ktorého najväčšia prípustná celková hmotnosť presahuje 750 kg, nepresiahne 4 250 kg, pričom vodič - žaloba viedol jazdnú súpravu s najväčšou prípustnou celkovou hmotnosťou 4 810 kg bez príslušného vodičského oprávnenia. Podľa § 22 ods. 2 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. uložil žalobkyni pokutu vo výške 400 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov.

Prvostupňový správny orgán pri vydávaní rozhodnutia o priestupku vychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, listinných dôkazov obsiahnutých v priestupkovom spise a vykonal všetky opatrenia potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci. Prvostupňový správny orgán po vyhodnotení všetkých dôkazných prostriedkov v celku ako aj v ich vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že obvinený sa priestupku dopustil. Pri určovaní druhu sankcie a jej výmery správny orgán prihliadal na závažnosť priestupku, spôsob spáchania, jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný a na osobu páchatel'a podľa § 12 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. Správny orgán zobral do úvahy najmä spôsob spáchania priestupku, následky priestupku, okolnosti, za ktorých bol priestupok spáchaný, t.j. tým, že ako vodič viedol jazdnú súpravu bez príslušného vodičského oprávnenia. Ďalej prihliadal na závažnosť priestupku, kde obvinený spáchal priestupok porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom a tiež skutočnosť, že obvinený v sledovanom období dvoch rokov sa dopustil závažného dopravného priestupku, čo správny orgán posúdil ako priťažujúcu okolnosť. Ako poľahčujúcu okolnosť bral správny orgán v úvahu skutočnosť, že konaním obvineného nebola spôsobená ujma na zdraví ani škoda na majetku.

V

Argumentácia rozhodnutia žalovaného

Na odvolanie žalobcu žalovaný napadnutým rozhodnutím č. KRPZ-KE-KDI2-56/2015-P zo dňa 30.06.2015 odvolanie zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

Po objektívnom preskúmaní predloženého spisového materiálu a po zhodnotení predložených dôkazov žalovaný dospel k záveru, že vykonané dokazovanie prvostupňového správneho orgánu postačuje na spoľahlivé zistenie stavu veci a skutkové zistenia prvostupňového správneho orgánu majú v tom oporu. Preskúmaný spisový materiál obsahuje dôležité skutočnosti, ktoré potvrdzujú, že obvinený - žalobca sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia o priestupku. Zároveň žalovaný zdôraznil, že prvostupňový správny orgán postupoval v súlade so základnými pravidlami konania a hodnotením dôkazov, ktoré je vecou správnej úvahy správneho orgánu a zabezpečil presné a úplné zistenie skutkového stavu veci.

Osobitnú pozornosť žalovaný venoval postupu prvostupňového správneho orgánu pri ukladaní sankcie za spáchaný priestupok. Táto bola podľa názoru žalovaného uložená v súlade s ustanovením § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. V zmysle ustanovenia § 22 ods. 2 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. môže správny orgán za tento priestupok uložiť pokutu od 300 do 1300 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo od jedného do piatich rokov. V zmysle ustanovenia § 22 ods. 2 písm. f) citovaného zákona môže správny orgán za tento priestupok uložiť pokutu do 100 Eur. Prihliadajúc na horeuvedené okolnosti, ako aj okolnosti uvedené v § 12 zákona č. 372/1990 Zb. považuje žalovaný druh a výmeru sankcie uloženej prvostupňovým správnym orgánom za primeranú. Prvostupňový správny orgán správne pri určovaní druhu sankcie a jej výmery správne prihliadal na závažnosť priestupku, spôsob spáchania, jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný a na osobu páchatel'a. Správny orgán zobral taktiež do úvahy, že menovaný sa v sledovanom období dvoch rokov dopustil závažného dopravného priestupku. Ako poľahčujúcu okolnosť bral správny orgán do úvahy, že konaním obvineného nebola spôsobená ujma na zdraví ani nedošlo ku škode na majetku. Žalovaný má za to, že prvostupňový správny orgán druh a výmeru sankcie dostatočne odôvodnil, taktiež uvádza ako už bolo vyššie uvedené, že menovanému bola uložená sankcia v dolnej hranici sankčného rozpätia a najnižší možný zákaz viesť motorové vozidlo za spáchaný priestupok.

VI

Právny názor NS SR

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 24.03.2016. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky <.. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25.01.2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

Podľa § 12 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. za viac priestupkov toho istého páchatel'a prejednávaných v jednom konaní sa uloží sankcia podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na priestupok najprísnejšie postihnutelný; zákaz činnosti možno uložiť, ak ho možno uložiť za niektorý z týchto priestupkov.

Podľa § 22 ods. 1 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto vedie motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, bez osoby spolujazdca alebo počas zadržania vodičského preukazu okrem prípadu, ak sa učí viesť motorové vozidlo v autoškole, podrobuje sa skúške z vedenia motorového vozidla alebo má v čase zadržania vodičského preukazu povolenú jazdu.

Podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a) až k), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 22 ods. 2 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. za priestupok podľa odseku 1 písm. a) až c) sa uloží pokuta od 300 eur do 1 300 eur a zákaz činnosti od jedného roku do piatich rokov.

Podľa § 22 ods. 2 písm. f) zákona č. 372/1990 Zb. za priestupok podľa odseku 1 písm. l) možno uložiť pokutu do 100 eur.

Podľa § 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z. účastník cestnej premávky je ďalej povinný poslúchnuť pokyn vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z. vodič nesmie viesť motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, v čase jeho odobratia alebo počas zadržania vodičského preukazu; to neplatí, ak

sa učí viesť motorové vozidlo v autoškole, podrobuje sa skúške z vedenia motorového vozidla alebo má povolenú jazdu podľa § 70 ods. 4 a § 71 ods. 2.

Podľa § 75 ods. 7 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z. do skupiny motorových vozidiel B patria motorové vozidlá podľa písmena a) s prípojným vozidlom, ktorého najväčšia prípustná celková hmotnosť presahuje 750 kg za predpokladu, že najväčšia prípustná celková hmotnosť jazdnej súpravy nepresahuje 4 250 kg.

Podľa § 137 ods. 2 písm. p) zákona č. 8/2009 Z.z. porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je vedenie motorového vozidla bez príslušného vodičského oprávnenia, bez osoby spolujazdca podľa § 74 ods. 2 alebo počas zadržania vodičského preukazu; to neplatí, ak sa osoba učí viesť motorové vozidlo v autoškole, podrobuje sa skúške z vedenia motorového vozidla alebo má povolenú jazdu podľa § 70 ods. 4 a § 71 ods. 2.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 zo dňa 12.12.2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo ku dňu 31.12.2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Košiciach pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Preto bude s týmto právnym nástupcom ďalej konané na strane žalovaného správneho orgánu. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán, ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Predmetom preskúmania odvolacieho súdu je rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmito rozhodnutiami predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa najvyšší súd celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť dôvodov, na základe ktorých krajský súd rozhodol.

Prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí vyhodnotil skutok žalobcu ako priestupok, keď skonštatoval, že uvedeným skutkom žalobca porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. b), § 4 ods. 2 písm. a), § 75 ods. 7 písm. b) s poukazom na § 137 ods. 2 písm. p) zákona č. 8/2009 Z.z. a tým naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. c), písm. l) zákona č. 372/1990 Zb., za čo mu uložil prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. ORPZ-SN-ODI2-63/2015-P zo dňa 17.04.2015 sankciu vo forme pokuty vo výške 400 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 12 mesiacov.

Voči uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. KRPZ-KE-KDI2-56/2015-P zo dňa 30.06.2015 rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol.

Po preskúmaní veci sa najvyšší súd stotožnil s názorom krajského súdu, podľa ktorého je rozhodnutie žalovaného v súlade so zákonom. Z vykonaného dokazovania má odvolací súd za preukázané, že žalovaný dostatočne zistil skutkový stav, následne ho aj správne posúdil a vysporiadal sa so všetkými námietkami žalobcu. Odvolací súd je názoru, že skutkový stav veci bol dostatočne preukázaný vykonaným dokazovaním, a to správou o výsledku objasňovania priestupku, úradným záznamom člena hliadky realizujúceho uvedený dopravný priestupok, plániku a fotodokumentácie, evidenčnou kartou žalobcu, evidenčnou kartou vozidla Mitsubishi Pajero Montero D., evidenčnou kartou vozidla Eduards Silverstone D., záznamami o podaní vysvetlenia členov hliadky realizujúcich uvedený dopravný priestupok, zápisnicou z ústneho pojednávania o priestupku.

Na základe vykonaného dokazovania tak bolo podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete rozhodnutia o priestupku. Žalobca bol dňa 27.02.2015 kontrolovaný hliadkou z dôvodu, že nerešpektoval dopravnú značku B34 - Zákaz zastavenia, teda žalobca odstavil súpravu motorových vozidiel za značkou - Zákaz zastavenia, čím svojou vlastnou neobľahčivosťou porušil ustanovenie § 3 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z.z. a tým sa dopustil priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. Následne pri kontrole policajnej hliadky bolo zistené, že žalobca viedol jazdnú súpravu vytvorenú z motorového vozidla Mitsubishi Pajero Montero, ktorého najväčšia prípustná celková hmotnosť je 2810 kg a z pripojeného vozidla prívesu Eduards Silverstone, ktorého najväčšia prípustná celková hmotnosť je 2000 kg. Z dôvodu, že žalobca viedol jazdnú súpravu s celkovou hmotnosťou 4810 kg, nebol tak dodržaný zákonný predpoklad, že najväčšia prípustná celková hmotnosť jazdnej súpravy vytvorenej z motorového vozidla B nepresiahne 4250 kg. Z uvedeného vyplýva, že žalobca viedol uvedenú jazdnú súpravu bez príslušného vodičského oprávnenia, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. a), § 75 ods. 7 písm. b) s poukazom na § 137 ods. 2 písm. p) zákona č. 8/2009 Z.z. a tým sa dopustil priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb.

Na námietku žalobcu, že v čase kontroly nevedol súpravu motorových vozidiel, a tak sa nemohol dopustiť priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. sa odvolací súd stotožnil s názorom krajského súdu a považuje námietku žalobcu za nedôvodnú. V tejto časti odvolací súd uvádza, že odôvodnenie napadnutého súdneho rozhodnutia je v tejto časti plne vyčerpávajúce a logicky odôvodnené. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby najvyšší súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Z administratívneho spisu zároveň vyplýva, že žalobca v správe o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 27.02.2015 uviedol, že „Nebol som si vedomý priestupku“. V záznamoch o podaní vysvetlenia príslušníkov hliadky zo dňa 01.04.2015, ktorí realizovali uvedený dopravný priestupok príslušníci zhodne uviedli, že „Osoba C. E. sa na mieste hliadke priznal, že on doviedol ako vodič predmetnú súpravu na miesto, a o skutočnosti, že predmetnú súpravu nemôže ako vodič bez príslušného vodičského oprávnenia viesť nevedel, čo si uvedomil až po vysvetlení celej skutočnosti hliadkou OMP PZ Zvolen“. Na základe uvedeného bolo podľa názoru odvolacieho súdu v konaní preukázané, že žalobca súpravu motorových vozidiel na dané miesto doviedol, odstavil ju, a aj s touto súpravou motorových vozidiel mal v úmysle pokračovať ďalej. Ďalšie tvrdenia žalobcu, podľa ktorých on nebol vodičom danej súpravy motorových vozidiel a že v čase kontroly nevedol súpravu motorových vozidiel, vyhodnotil odvolací súd ako účelové, v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za priestupok.

Pri ukladaní sankcie žalobcovi za spáchané 2 priestupky odvolací súd uvádza, že žalovaný postupoval v súlade s § 12 zákona č. 372/1990 Zb. keď pri určovaní druhu sankcie prihliadal na závažnosť priestupku, na spôsob jeho spáchania, na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok

postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní a vzhľadom na tieto skutočnosti uložil žalobcovi pokutu a aj zákaz činnosti na dolnej hranici sadzby. Zároveň žalovaný správne vzhľadom na spáchanie viacerých priestupkov uložil žalobcovi sankciu podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na priestupok najprísnejšie postihnuteľný, teda podľa § 22 ods. 2 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb.

Na podania žalobcu zo dňa 15.11.2016 a zo dňa 02.01.2017 odvolací súd neprihliadal nakoľko rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Po preskúmaní podaného odvolania najvyšší súd konštatuje, že s opakovanými právnymi námietkami odvolateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde, a preto námietky uvedené v odvolaní vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia.

Odvolací súd záverom dodáva, že mal za preukázané, že priestupok sa stal tak, ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí žalovaného, a preto sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom krajského súdu, ktorý žalobu o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného ako nedôvodnú zamietol.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

S poukazom na uvedené Najvyšší súd SR podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods.1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.